

**П'ять. Нерозказані історії
жінок, убитих
Джеком-Різником**

КУПИТИ

Поллі, Енні, Елізабет, Кетрін і Мері Джейн - п'ять імен, які загубилися в газетних хроніках та поліційних звітах 1888 року, затьмарені легендарним образом їхнього вбивці. П'ять непростих життів з однаковим кінцем. П'ять канонічних жертв Джека-Різника. У своєму ґрунтовному дослідженні в жанрі true crime Геллі Рубенголд повертає цим безмовним привидам голоси та розвінчує загальновідомий міф про те, що Різник полював лише на повій. Раніше не опубліковані або маловідомі факти, спогади очевидців, історичні замальовки, художні описи допомогли авторці відтворити портрети й трагічні долі п'яťох жінок, яким випало жити в безжальних, похмурих умовах наприкінці ХІХ століття.

Вступ

Повість про двоє міст

Існують дві версії подій 1887 року. Одна добре відома, друга - ні.

Першу версію розповідають у більшості підручників з історії. Саме її хотіли згадувати сучасники, її вони з сумовитою усмішкою переказували онукам. Це історія королеви Вікторії та літа вчистостей на честь її Золотого ювілею. Коли їй на голову наділи важку корону Британії, вона була лише дівчиськом-підлітком. За п'ятдесят років Вікторія стала втіленням імперії, і на знак пошани до неї запланували низку грандіозних заходів. 20 червня, саме в той день, коли вона вперше зійшла на трон, до Лондона з'їхалися європейські монархи, індійські князі, сановники й офіційні представники з усіх куточків її імперії (прибула навіть королева Гаваїв Ліліуокалані). Власники крамниць у Вест-Енді прикрасили вікна червоними, білими й синіми барвами; на кожній похмурій будівлі висіли королівські штандарти і «юніон-джеки», а також гірлянди з квітів.

Увечері посольства й клуби, готелі та офіційні установи по всьому Сент-Джеймсу і Пікаділлі ввімкнули електричні лампочки й запалили газові світильники, що осявали велетенські корони й літери «V» та «R» на цих спорудах. Вірні піддані її величності прийшли до центру з передмість і прибуткових будинків. Деякі гості їхали потягами з Кенту й Суррею і тепер проштовхувалися заюрмленими вулицями, сподіваючись бодай мигцем побачити королівський екіпаж чи якусь принцесу в діамантах. Коли згасли довгі літні сутінки, люди виставили свічки у вікнах і випили пива, шампанського й червоного вина за здоров'я своєї королеви.

У Вестмінстерському абатстві відбувся подячний молебень, у Віндзорі провели офіційний бенкет і військовий парад.

А в Гайд-парку навіть влаштували дитяче свято для 2500 хлопчиків і дівчаток, яких розважали 20 лялькових Панчів і Джуді, 8 театрів

маріонеток, 86 кінетоскопів, 9 циркових труп з песиками, мавпочками й поні, а також оркестри, іграшки й повітряні кульки. Натішившись, малеча могла пригоститися лимонадом, тістечками, м'ясними пирогами, булочками й апельсинами.

Упродовж усього ювілейного літа відбувалися пам'ятні концерти, лекції, вистави, пікніки, вечери й перегони на човнах і яхтах.

Оскільки ювілей збігся з традиційним лондонським «сезоном», проводили також прийоми в садах і бали. За модою того літа леді вбиралися в оздоблені мереживом чорні й білі шовкові сукні з турнюрами, а також сукні абрикосово-жовтого, бузкового та приглушеного зеленкувато-блакитного відтінків. У Гілд-голлі відбувся дивовижний бал, на якому принц і принцеса Вельські розважали коронованих гостей-родичів, а також перського князя, папського посланця, правителя Сіаму й ма-гараджу Холкара з Індаура. Уся висока спільнота танцювала під розвішаними прапорами й каскадами композицій з напахчених квітів. У дзеркалах сяяли відображення тіар і шпильок для краваток. Юних дебютанток представляли синам шляхетних родин. Вир вікторіанського життя кружляв під мрійливу мелодію жвавого вальсу.

Але є й інша версія подій. Це історія 1887 року, про яку більшість вирішили забути.

Дотепер про неї згадано лише в дрібці історичних досліджень; на диво мало людей узагалі знають, що всі ті події відбулися насправді. Однак того року вони заповнили більше газетних колонок, ніж усі описи королівських парадів, бенкетів і святкувань разом узяті.

Літо Золотого ювілею видалося винятково теплим і бездощовим. Чисте синє небо, під яким влаштовували безтурботні сезонні пікніки й вечірки на природі, висушило фруктові сади й випалило врожай на полях. Брак води й відсутність сезонних робочих місць на сільськогосподарських угіддях поглибили й без того важку кризу безробіття. Поки заможні

насолоджувалися гарною погодою під парасольками від сонця і в затінку дерев на заміських віллах, бездомні й бідні також скористалися теплом і розбили на Трафальгарській площі табір просто неба. Багато хто прийшов до центру міста в пошуках роботи на Ковент-Гарденському ринку, де лондонці купували продукти.

Але посуха означала, що зменшилася кількість ящиків зі сливами й грушами, які треба піднімати й переносити. Не маючи грошей на кімнату, люди спали на сусідній площі, де до них приєднувалося дедалі більше безробітних і бездомних, які ладні були радше лишитися на вулиці, ніж погодитися на жахливі, принизливі умови робітних домів. Спостерігачі з жахом дивилися, як мешканці табору здійснювали ранкові омивання й прали свій «повний паразитів» одяг у фонтанах, просто перед носом лорда Нельсона, який споглядав це з висоти своєї колони. З наближенням осені тут почали збиратися соціалісти, Армія Спасіння й різноманітні благодійні організації, що роздавали Біблії, квитки до нічліжок, каву, чай, хліб і суп. Над імпровізованими бівуаками навішували брезент; щоденно між лапами велетенських бронзових левів виголошувалися пристрасні промови.

Загальне збудження, відчуття єдності й безкоштовні харчі збільшували кількість лондонських ізгоїв, привертаючи увагу поліції, що, своєю чергою, вабила журналістів, які блукали між брудними мешканцями площі, збираючи імена та історії досі безіменних сквотерів.

«Пан Ешвілл» називав себе «маляром і склярем за професією». Він 12 місяців не мав роботи, 33 ночі спав на набережній, доки не стало надто холодно, а тоді перебрався на Трафальгарську площу, сподіваючись, що там буде тепліше. Пригнічений і виснажений таким досвідом, він намагався оптимістично ставитися до майбутнього, вірячи, що колись таки знайде роботу.

КУПИТИ